

Evangelí del dilluns de la setmana XXV de durant l'any: il·luminar el món

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXV de durant l'any. “Quan algú encén una llàntia, no la tapa amb un gerro o la posa sota el llit”. Déu ha fet del cristià torxa que il·lumina el camí cap a la vida veritable. Demanem cada dia a Déu que ens augmenti la llum de la fe per arrossegar altres amb l'exemple i moure'ls amb la paraula.

Evangelí (Lc 8, 16-18)

Quan algú encén una llàntia, no la tapa amb un gerro o la posa sota el llit, sinó que la col·loca en el portallànties perquè els qui entren en vegin la claror. No hi ha res d'amagat que no s'hagi de descobrir, ni res de secret que no s'hagi de saber i no s'hagi de conèixer. Fixeu-vos, doncs, com escolteu. Perquè al qui té, li donaran encara més; però al qui no té, li prendran fins allò que es pensa que li queda.

Comentari

La paràbola de Jesús és senzilla: no té sentit encendre un llum perquè no il·lumini, o pretendre acollir uns hostes en una casa que és completament a les fosques. De la mateixa manera, el cristià és algú que porta al seu cor la llum del Crist, aquesta “llum veritable” que

“il·lumina tots els homes” (Jn 1, 9). El cristià pot il·luminar amb la seva vida els llocs foscos d'aquest món. Perquè no se li arrabassi aquest poder, ha de perseverar a parar atenció, a «escoltar» bé, a obrir les orelles de l'ànima a la paraula de Déu. Cal que estigui sempre disposat a ésser llum per als altres i afanyar-se perquè no s'apagui pas.

Aquesta llum ja va ser sembrada al baptisme. Aquell dia Déu ens va atorgar la llum de la fe, vam ser fets “fills de la llum”. Va ser el dia més lluminós de la nostra vida. El ministre va dir als pares i padrins, mentre els lliurava un ciri encès: “Rebeu la llum del Crist”. Un gest i unes paraules amb els quals l'Església ens convida a propagar aquesta llum. No tindria pas sentit que algú tan lluminós per al món com és el mateix Déu fet home quedés ocult, desconegut per a la gent. Quants som encara els cristians

que brillen poc amb la vida, amb l'exemple de les bones obres, amb la paraula amistosa! Necessitem demanar cada dia a Déu que ens augmenti la llum de la fe perquè l'exemple arrossegui i la paraula mogui i no ens venci la tenebra del desànim.

“És més fàcil que el sol no escalfi i no il·lumini, que no que deixi de donar llum un cristià; més fàcil que això seria que la llum fos tenebres” [1]. Déu ha fet del cristià torxa que il·lumini el camí, que mostri la veritat, que assenyali on és la vida veritable. A ell toca correspondre per apartar qualsevol obstacle personal que disminueixi la lluminositat de l'Evangelí.

[1] Sant Joan Crisòstom, *Homilies sobre l'Evangelí de sant Mateu*, n. 15.

Josep Boira // Photo: Moodywalk
- Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dilluns-de-la-setmana-xxv-de-durant-
lany-il-luminar-el-mon/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dilluns-de-la-setmana-xxv-de-durant-lany-il-luminar-el-mon/) (04/04/2026)